

10. Ο ΡΟΛΟΣ ΤΟΥ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗ

ΕΔΑΦΙΟ ΜΝΗΜΗΣ: «Διότι ο Θεός δεν εκάλεσεν ημάς προς ακαθαρσίαν, αλλά προς αγιασμόν.» Α' Θεσσαλονικείς 4/δ' 7.

Για τη μελέτη αυτής της εβδομάδας, διαβάστε: Κολ. 1/α' 16-18, Εβρ. 4/δ' 14-16, Γ' Ιωάν. 3, Γέν. 6/ζ' 13-18, Αποκ. 14/ιδ' 6-12, Α' Πέτρ. 1/α' 15,16.

Λόγω της μεγάλης έκτασης που έχει η διαχείριση, μπορούμε εύκολα να χαθούμε στην ευρύτερη εικόνα. Η διαχείριση είναι απλή και την ίδια στιγμή περίπλοκη, γι' αυτό και εύκολα μπορούν να υπάρξουν παρεξηγήσεις. Ωστόσο, χωρίς αυτήν, ούτε εκκλησία ούτε Χριστιανοί μπορούν να υπάρξουν ή να λειτουργήσουν. Για να είσαι Χριστιανός πρέπει να είσαι και καλός διαχειριστής.

«Δεν πρόκειται για μία θεωρία ή μία φιλοσοφία, αλλά για ένα πρόγραμμα που λειτουργεί. Είναι πράγματι ο Χριστιανικός νόμος ζωής... Είναι απαραίτητη για την σωστή κατανόηση της ζωής, και αναγκαία για μία ζωντανή και αληθινή θρησκευτική εμπειρία. Δεν πρόκειται απλώς για ένα ζήτημα διανοητικής συναίνεσης, αλλά μία πράξη της θέλησης και μία συναλλαγή που αγγίζει όλη την περιμέτρο της ζωής.» LeRoy E. Froom, *Stewardship in Its Larger Aspects*, σ. 5.

Ποια είναι ορισμένα από τα βασικά δόγματα του τι σημαίνει να είναι κανείς Χριστιανός διαχειριστής; Αυτήν την εβδομάδα θα δούμε τον ρόλο της διαχείρισης στην Χριστιανική ζωή. Θα το κάνουμε μέσα από μία ενδιαφέρουσα αναλογία: τον τροχό μίας άμαξας.

Κυριακή 4 Μαρτίου

Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΩΣ ΤΟ ΚΕΝΤΡΟ

Ο Ιησούς είναι το κεντρικό πρόσωπο της Αγίας Γραφής (Ιωάν. 5/ε' 39), και εμείς καλούμαστε να αποκτήσουμε μία σχέση μαζί Του. Πλήρωσε το τίμημα για την αμαρτία και έδωσε τη ζωή Του «λύτρον αντί πολλών» (Μάρκ. 10/ι' 45). Ο Ιησούς έχει όλη την εξουσία στον ουρανό και στη γη (Ματθ. 28/κη' 18), και τα πάντα είναι στα χέρια Του (Ιωάν. 13/ιγ' 3). Το όνομά Του είναι υψηλότερο όλων, και μία μέρα κάθε γόνατο θα Τον προσκυνήσει (Φιλιπ. 2/β' 9-11).

«Ο Ιησούς είναι το ζωντανό κέντρο όλων.» Ε. Χουάιτ, Evangelism, σ. 186.

Ο Χριστός είναι το κέντρο της διαχείρισης και η πηγή της δύναμής μας. Λόγω Αυτού η ζωή μας αποκτάει αξία, φανερώνοντας σε ό,τι κάνουμε ότι είναι το κέντρο της ζωής μας. Ο Παύλος μπορεί να αντιμετωπίσει πολλές δυσκολίες, αλλά ό,τι κι αν του συνέβαινε, όπου κι αν ήταν, μία ήταν η προτεραιότητά του, «Διότι εις εμέ το ζη είναι ο Χριστός και το αποθανείν κέρδος» (Φιλιπ. 1/α' 21).

Διαβάστε Κολ. 1/α' 16-18, Ρωμ. 8/η' 21 και Β' Κορ. 5/ε' 17. Πόσο καίριος είναι ο Ιησούς σε όλα όσα μας αφορούν;

.....
.....
Καμία διαχείριση δεν είναι ειλικρινής εάν ο Χριστός δεν είναι ο πυρήνας (Γαλ. 2/β' 20). Είναι το κέντρο της μακαρίας ελπίδας (Τίτον 2/β' 13) και είναι «προ πάντων, και τα πάντα συντηρούνται δι' αυτού» (Κολ. 1/ι' 17). Όπως ο άξονας είναι το κέντρο του τροχού και κρατάει το βάρος όλης της άμαξας, έτσι και ο Χριστός είναι το κέντρο της ζωής του διαχειριστή. Όπως ένας γερός άξονας προσφέρει σταθερότητα επιτρέποντας στον τροχό να γυρίζει, έτσι και ο Ιησούς είναι το σταθερό κέντρο της Χριστιανικής μας εμπειρίας (Εβρ. 13/ιγ' 8). Η επιρροή Του πρέπει να επηρεάζει όλα όσα σκεφτόμαστε και κάνουμε. Τα πάντα στην διαχείριση περιστρέφονται και έχουν άξονά τους στον Χριστό.

«Διότι χωρίς εμού δεν δύνασθε να κάμητε ουδέν» (Ιωάν. 15/ιε' 5). Το κέντρο της διαχείρισης είναι ο ζωντανός Χριστός που εργάζεται μέσα μας και διαμορφώνει τον χαρακτήρα μας εδώ, για την αιωνιότητα.

ΣΚΕΨΗ: Είναι διαφορετικό να λέμε ότι ο Ιησούς είναι ο πυρήνας της ζωής μας, από το να ζούμε σαν να είναι. Πώς μπορούμε να είμαστε βέβαιοι ότι επιτρέπουμε στον Ιησού να ζει μέσα μας, όπως υποσχέθηκε ότι θα κάνει εάν Τον δεχτούμε;

Δευτέρα 5 Μαρτίου

ΤΟ ΔΟΓΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΑΣΤΗΡΙΟΥ

Συνήθως δεν σκεφτόμαστε το Αγιαστήριο στα πλαίσια της διαχείρισης. Ωστόσο, το Αγιαστήριο έχει σημαντική θέση στο πιστεύω μας και η διαχείριση είναι μέρος αυτού. «Η σωστή κατανόηση της διακονίας (του Χριστού) στο ουράνιο Αγιαστήριο είναι το θεμέλιο της πίστης μας.» Ε. Χουάιτ, *Evangelism*, σ. 221. Είναι σημαντικό να κατανοήσουμε τον ρόλο της διαχείρισης υπό το φως αυτής της Βιβλικής έννοιας. Στο Α' Βασ. 7/ζ' 33 δίνεται η περιγραφή του τροχού μίας άμαξας. Θα παρομοιάσουμε το δόγμα του Αγιαστηρίου με τον αφαλό του τροχού. Ο αφαλός του τροχού συνδέεται με τον άξονα και προσφέρει σταθερότητα στον τροχό όταν γυρίζει. Έχοντας βιώσει τον θάνατο και μία ένδοξη ανάσταση (Β' Τιμ. 1/α' 10), ο Χριστός μέσω της θυσίας Του ως θεμέλιο του έργου Του στο Αγιαστήριο (Εβρ. 6/ς' 19,20) παρέχει σταθερότητα στην πίστη μας. Από το ουράνιο Αγιαστήριο διακονεί για εμάς εδώ στη γη (δείτε Εβρ. 8/η' 1,2).

«Έχοντας ως αρχή μόνο την Αγία Γραφή, οι Αντβεντιστές χτίζουν το δόγμα τους μέσα από την γενική προοπτική του δόγματος του Αγιαστηρίου.» Fernando Canale, *Secular Adventism? Exploring the Link Between Lifestyle and Salvation*, σ. 104,105.

Τι λένε τα παρακάτω εδάφια για την διακονία του Ιησού στο Αγιαστήριο; Α' Ιωάν. 2/β' 1, Εβρ. 4/δ' 14-16, Αποκ. 14/ιδ' 7.

.....
Το δόγμα του Αγιαστηρίου μας βοηθάει να ανακαλύψουμε την μεγάλη αλήθεια για την σωτηρία και την λύτρωση, που είναι το κέντρο όλης της Χριστιανικής θεολογίας. Στο Αγιαστήριο δεν βλέπουμε μόνο τον θάνατο του Ιησού για εμάς, αλλά και τη διακονία Του στο ουράνιο Αγιαστήριο. Μπορούμε επίσης στα Άγια των Αγίων να δούμε τη σημασία του νόμου του Θεού και την πραγματικότητα της τελικής κρίσης. Κεντρικό ρόλο σε όλα αυτά έχει η υπόσχεση της λύτρωσης που μας διατίθεται μέσω του αίματος του Ιησού που χύθηκε για εμάς. Ο ρόλος της διαχείρισης αντικατοπτρίζει μία ζωή που βασίζεται στη μεγάλη αλήθεια της σωτηρίας, όπως αποκαλύπτεται στο δόγμα του Αγιαστηρίου. Όσο καλύτερα κατανοούμε τι έχει κάνει ο Χριστός για εμάς και τι κάνει τώρα μέσα μας, τόσο πιο κοντά ερχόμαστε στον Χριστό, στην διακονία Του, στην αποστολή Του, στη διδασκαλία Του και στην πρόθεσή Του για εκείνους που ζουν τις αρχές της διαχείρισης στη ζωή τους.

ΣΚΕΨΗ: Διαβάστε Εβρ. 4/δ' 14-16. Τι βλέπουμε για την μάχη μας με την αμαρτία και το εγώ; Πώς μπορούμε να αντλήσουμε ελπίδα και δύναμη από αυτές τις υποσχέσεις;

Τρίτη 6 Μαρτίου

ΧΡΙΣΤΟΣ – ΤΟ ΚΕΝΤΡΟ ΤΩΝ ΔΟΓΜΑΤΩΝ

Το Αγιαστήριο είναι σημαντικό επειδή εκεί βλέπουμε έντονα την αλήθεια της σωτηρίας, και την σημασία της σταυρικής θυσίας. Όλα τα άλλα δόγματά μας, με τον έναν ή τον άλλον τρόπο, πρέπει να συνδέονται με την υπόσχεση του ευαγγελίου για σωτηρία. Όπως οι ακτίνες στον τροχό, τα άλλα δόγματα βγαίνουν από την μεγάλη αλήθεια της σωτηρίας μέσω της πίστης στον Ιησού.

«Η θυσία του Χριστού ως εξιλασμός για την αμαρτία είναι η μεγάλη αλήθεια γύρω από την οποία περιστρέφονται όλες οι άλλες αλήθειες... Εκείνοι που μελετούν την θαυμάσια θυσία του Λυτρωτή αυξάνονται σε χάρη και γνώση.» E. Χουάιτ, Comments, The SDA Bible Commentary, том. 5, σ. 1137.

Τι εννοούσε ο Ιησούς αποκαλώντας τον εαυτό Του ως «η αλήθεια» στο Ιωάν. 14/δ' 6; Συγκρίνετε με Ιωάν. 17/ιζ' 17. Τι πρέπει να κάνουμε με την αλήθεια; Γ' Ιωάν. 3.

.....
Τα δόγματα επηρεάζουν την ταυτότητά μας και την κατεύθυνση που παίρνουμε. Δεν είναι αφηρημένες θεολογικές ιδέες, αλλά κάθε αληθινό δόγμα στηρίζεται στον Χριστό, και όλα πρέπει να επηρεάζουν με διάφορους τρόπους το πώς ζούμε. Μάλιστα, θα μπορούσε να πει κάποιος ότι η ταυτότητά μας ως Χριστιανοί Αντβεντιστές της Εβδόμης Ημέρας βασίζεται στις διδασκαλίες των δογμάτων περισσότερο από κάθε τι άλλο. Οι διδασκαλίες που παίρνουμε από την Αγία Γραφή είναι αυτό που μας καθιστά Αντβεντιστές της Εβδόμης Ημέρας. Ο ρόλος της διαχείρισης είναι να ζούμε την δογματική αλήθεια όπως ο Ιησούς, με τρόπο που θα επηρεάσει θετικά την ποιότητα της ζωής μας. «Επειδή αυτόν ηκούσατε και εις αυτόν εδιδάχθητε, καθώς είναι η αλήθεια εν τω Ιησού· να απεκδυθήτε τον παλαιόν άνθρωπον τον κατά την προτέραν διαγωγήν, τον φθειρόμενον κατά τας απατηλάς επιθυμίας, και να ανανεόνησθε εις το πνεύμα του νοός σας και να ενδυθήτε τον νέον άνθρωπον, τον κτισθέντα κατά Θεόν εν δικαιοσύνη και οσιότητι της αληθείας» (Εφεσ. 4/δ' 21-24).

Σ' αυτά τα εδάφια βλέπουμε πώς είναι να γνωρίζεις και να ζεις την αλήθεια. Ο διαχειριστής δεν πιστεύει απλώς στα δόγματα, όσο αληθινά κι αν είναι, αλλά ζει αυτές τις αλήθειες και τις εκδηλώνει στη σχέση του με τους άλλους.

Τετάρτη 7 Μαρτίου

ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ ΤΗΣ ΤΡΙΠΛΗΣ ΑΓΓΕΛΙΑΣ

Δύο μόνο φορές βλέπουμε να προειδοποιεί ο Θεός τον κόσμο για επικείμενη καταστροφή: μία με τον Νώε (Γέν. 6/ζ' 13-18, Ματθ. 24/κδ' 37) και μία με το μήνυμα της τριπλής αγγελίας (Αποκ. 14/ιδ' 6-12). Αυτά τα μηνύματα τραβούν την κουρτίνα και αποκαλύπτουν με μοναδικό τρόπο τα μελλοντικά γεγονότα του κόσμου μας. Η κατανόησή μας πάνω σ' αυτά τα μηνύματα έχει ωριμάσει με την πάροδο του χρόνου, αλλά το μήνυμα και η αποστολή εξακολουθούν να έχουν να κάνουν με την δικαίωση μέσω της πίστης στον Χριστό – η αλήθεια του μηνύματος του τρίτου αγγέλου. Με άλλα λόγια, στο κέντρο του μηνύματος της παρούσας αλήθειας βρίσκεται ο Ιησούς και η θαυμάσια θυσία Του για εμάς.

Διαβάστε Αποκ. 14/ιδ' 6-12. Ποια είναι η σημασία αυτών των μηνυμάτων; Τι λένε στον κόσμο; Ποια είναι η ευθύνη μας όσον αφορά τα μηνύματα αυτά, και τι σχέση έχει η διαχείριση;

.....
Ως εκκλησία, αποστολή μας είναι να παρουσιάσουμε το μήνυμα της τριπλής αγγελίας ώστε ο κόσμος να προετοιμαστεί για την Δευτέρα Παρουσία του Χριστού. Οι άνθρωποι πρέπει να το ακούσουν για να αποφασίσουν. Ο ρόλος της διαχείρισης εδώ, έχει να κάνει με την συνεργασία μας με τον Θεό στην αποστολή (Β' Κορ. 5/ε' 20, 6/ς' 1-4).

«Κατά μια ειδική έννοια, οι Αντβεντιστές της Εβδόμης Ημέρας έχουν τοποθετηθεί στον κόσμο ως φρουροί και φωτοφόροι. Σε αυτούς έχει ανατεθεί η έσχατη ειδοποίηση για έναν κόσμο που χάνεται. Σε αυτούς λάμπει το θαυμάσιο φως από το Λόγο του Θεού. Σε αυτούς δόθηκε το πιο ιεροπρεπές έργο – η διακήρυξη των μηνυμάτων του πρώτου, του δεύτερου και του τρίτου αγγέλου. Δεν υπάρχει άλλο έργο τόσο μεγάλης σπουδαιότητας. Δεν τους επιτρέπεται κάτι άλλο να απορροφήσει την προσοχή τους.» Ε. Χουάιτ, Προτροπές, τομ. 9, σ. 8.

Η ζάντα του τροχού βρίσκεται κοντά στο σημείο επαφής με το έδαφος και αντιπροσωπεύει την αποστολή σχετικά με την τριπλή αγγελία. Η αποστολή αυτή προστατεύει ενάντια στις θεολογικές αποκλίσεις και ορίζει την ευθύνη μας προς τα γεγονότα των εσχάτων ημερών. Πρέπει να είμαστε διαχειριστές αυτού του μηνύματος και να το διακηρύξουμε στον κόσμο.

ΣΚΕΨΗ: Είναι εύκολο να παρασυρθούμε με τις ημερομηνίες όταν μελετούμε τα γεγονότα των εσχάτων ημερών. Αν και είναι σημαντικές, πώς μπορούμε να είμαστε βέβαιοι ότι κρατάμε ως κέντρο του μηνυμάτων μας στον κόσμο τον Ιησού και τη θυσία Του;

Πέμπτη 8 Μαρτίου

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ

Ο Χριστός θέλει να ζούμε μία αγία ζωή. Η ζωή Του απεικονίζει την αγιοσύνη και έτσι οφείλει να είναι και ο διαχειριστής (Εβρ. 9/θ' 14). Οφείλουμε να χειριστούμε τη ζωή μας κατά τέτοιον τρόπο ώστε να ευχαριστούμε τον Θεό, συμπεριλαμβανομένου και όλων αυτών που καλούμαστε να διαχειριστούμε. Η διαχείριση είναι μία έκφραση αυτής της αγιοσύνης.

Συγκρίνετε Α' Πέτρ. 1/α' 15,16 με Εβρ. 12/ιβ' 14. Ποια είναι η έννοια των όρων «αγίο» και «αγιοσύνη»; Πώς σχετίζονται αυτοί οι όροι με την διαχείριση;

.....
Οι Ρωμαίοι ανακάλυψαν πως ο τροχός μίας άμαξας θα κρατούσε περισσότερο εάν τοποθετούνταν σίδηρος γύρω από τη ζάντα του τροχού. Ο τεχνίτης ζέσταινε και επιμήκυνε το μέταλλο τόσο όσο να μπορέσει να καλύψει τη ζάντα. Με κρύο νερό, το μέταλλο συστέλλεται και είχε τέλεια εφαρμογή. Ο σίδηρος ερχόταν σε επαφή με το έδαφος καθώς ο τροχός γυρνούσε. Ο σίδηρος γύρω από την ζάντα αντιπροσωπεύει την διαχείριση. Αυτή είναι η στιγμή της αλήθειας, όταν η πνευματική μας ζωή τρίβεται ενάντια στον τρόπο ζωής μας. Είναι όταν η πίστη μας συναντάει τα σκαμπανεβάσματα της ζωής μέσα από τις επιτυχίες και τις αποτυχίες. Όταν τα πιστεύω μας έρχονται σε επαφή με τις σκληρές συμπλοκές της καθημερινότητας. Η διαχείριση είναι το εξωτερικό περιτύλιγμα του ποιοι είμαστε και τι κάνουμε. Δείχνει το κατά πόσο χειριζόμαστε σωστά τις επαφές και τη ζωή μας. Οι καθημερινές μας πράξεις που φανερώνουν τον Χριστό, είναι σαν τον σίδηρο στον τροχό που έρχεται σε επαφή με το έδαφος.

Οι πράξεις είναι ισχυρές και πρέπει να ελέγχονται από την αφοσίωσή μας στον Χριστό. Πρέπει να ζούμε με την βεβαιότητα και την υπόσχεση ότι: «τα πάντα δύναμαι διά του ενδυναμούντός με Χριστού» (Φιλιπ. 4/δ' 13).

«Ο αγιασμός της ψυχής κάτω από την ενέργεια του Αγίου Πνεύματος είναι εμφύτευση της φύσης του Χριστού στην ανθρωπότητα. Η θρησκεία του ευαγγελίου είναι ο Χριστός στη ζωή μία ζωντανή, δραστήρια αρχή. Είναι η χάρη του Χριστού που αποκαλύπτεται στο χαρακτήρα και ενσαρκώνεται σε καλά έργα. Οι αρχές του ευαγγελίου δεν μπορούν να αποχωριστούν από κανένα τμήμα της πρακτικής ζωής. Κάθε γραμμή της Χριστιανικής πείρας και εργασίας πρέπει να είναι μία αντιπροσώπηση της ζωής του Χριστού.» Ε. Χουάιτ, Λ.Ζ. σ. 301.

ΣΚΕΨΗ: Δείτε την καθημερινότητά σας. Από πού φαίνεται ότι ο Χριστός κατοικεί και εργάζεται μέσα σας, κάνοντάς σας νέο κτίσμα; Τι συνειδητές επιλογές πρέπει να κάνετε ώστε η αγιοσύνη Του να αποκαλυφθεί μέσα από εσάς;

Παρασκευή 9 Μαρτίου

Δύση ηλίου: 18:26'

ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΜΕΛΕΤΗ:

Κάποια στιγμή πρέπει να γίνει αντικατάσταση του σιδήρου στους τροχούς της άμαξας εξαιτίας της συνεχούς επαφής του μετάλλου με το έδαφος. Γι' αυτή την αλλαγή χρειάζεται πολύ δουλειά πάνω στον σίδηρο. Αυτή η διαδικασία αντιπροσωπεύει την διαχείριση ως έμπρακτο καθαγιασμό. Πρέπει να σκεφτόμαστε όπως ο Χριστός σε κάθε ζήτημα, μικρό ή μεγάλο, ακόμη κι αν η όλη διαδικασία είναι δύσκολη και οδυνηρή. Ακόμη και εάν αυτή η διαδικασία περιλαμβάνει την χρήση χρημάτων, τις οικογενειακές σχέσεις, την εργασία κτλ., όλα πρέπει να γίνονται σύμφωνα με το θέλημα του Χριστού. Ορισμένες φορές, όπως όλοι ξέρουμε καλά, τα μαθήματα αυτά τα παίρνουμε μετά από σκληρά χτυπήματα.

Δεν είναι εύκολο να επαναφέρεις τον σίδηρο. Ούτε είναι εύκολο να επαναφέρεις τον ανθρώπινο χαρακτήρα. Σκεφτείτε την εμπειρία του Πέτρου. Ακολουθούσε πάντα τον Ιησού και δεν περίμενε ποτέ να ακούσει: «Πλην εγώ εδεήθην περί σου διά να μη εκλείψη η πίστις σου· και συ, όταν ποτέ επιστρέψης, στήριζον τους αδελφούς σου» (Λουκ. 22/κβ' 32). Λίγο αργότερα, αφότου αρνήθηκε τον Ιησού, η ζωή του άλλαξε μετά όμως από μία οδυνηρή εμπειρία. Υπό μία έννοια έγινε μία επανέναρξη της διαχείρισής του. Ο Πέτρος προσηλυτίστηκε εκ νέου, και η ζωή του όδευε προς νέα κατεύθυνση. Μόνο όμως μετά από κάποια χτυπήματα.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΣΥΖΗΤΗΣΗ:

1. Τι σχέση έχει ο έμπρακτος καθαγιασμός με τα λόγια του Ιησού, «ας απαρνηθή εαυτόν και ας σηκώση τον σταυρόν αυτού καθ' ημέραν» (Λουκ. 9/θ' 23); Τι σταυρώνεται; Γαλ. 6/ς' 14. Πώς απεικονίζεται μ' αυτόν τον τρόπο η διαδικασία του καθαγιασμού; Πώς μας βοηθάει ο έμπρακτος καθαγιασμός να σκεφτόμαστε όπως ο Θεός; Α' Κορ. 2/β' 16.

2. Τι οδυνηρές στιγμές είχατε που ήταν δυνατά μαθήματα για την Χριστιανική ζωή και την πορεία σας με τον Κύριο; Εάν αισθάνεστε άνετα μοιραστείτε τις εμπειρίες σας. Τι μπορούμε να διδαχθούμε από τις εμπειρίες των άλλων;

3. Πώς θα πρέπει τα πιστεύω μας, όπως το Σάββατο, η κατάσταση των νεκρών κτλ, να επηρεάσουν γενικότερα τη ζωή μας;